

ENIGE INDRUKKEN VAN DEN CURSUS VAN DR. A. STEIGER IN
HOTEL DES PAYS-BAS TE UTRECHT VAN 24 T/M 26 MAART 1947

Toen het bericht kwam, dat de W.T.A. een cursus zou organiseren, waartoe Dr. Steiger uit Zürich zou worden uitgenodigd, zullen sommigen dit bericht hebben ontvangen met de verzuchting „8 maanden na de Ivory Cross Expedition alweer een cursus”. Misschien, dat deze collegae daarmede meteen het besluit namen om dus maar niet te gaan.

De deelnemers aan de cursus van Dr. Steiger hebben misschien ook wel gezocht, want gemakkelijk zijn dergelijke dagen meestal niet; doch er zullen er ongetwijfeld geweest zijn, die de mogelijkheid om een vergelijking te trekken tussen hetgeen Amerika ons in de zomer 1946 gebracht heeft en dat wat Zwitserland ons thans zou gaan brengen, zeer toejuichten, zij het dan, dat de duur van deze tweede cursus het niet mogelijk maakte om eveneens de meeste onderdelen van de tandheelkunde te behandelen, en zich derhalve beperkte tot kroon- en brugwerk en partiële prothese. Vergelijkingen vielen er eventueel dan ook te maken tussen hetgeen Dr. Knapp en Dr. Neurohr ons lieten zien en het werk van Dr. Steiger.

De wijze, waarop Dr. Steiger zijn werkschema voor de partiële prothese, in de ruimste zin, voorbereidt en uitdenkt, waarbij dan biologische en mechanische factoren ene zéér vooraanstaande plaats innemen, is werkelijk buitengewoon systematisch en duidelijk. Dit, met zijn technische kwaliteiten en zijn uitnemende wijze van doceren, doet hem een plaats in de tandheelkunde innemen, die zéér moeilijk te benaderen zal zijn.

Zijn resultaten bereikte hij niet door af te wachten of de hulpmiddelen, die hij nodig had, beschikbaar kwamen; doch door o.a. gebruik te maken van de mogelijkheden, welke de Zwitserse horlogeindustrie hem boden, kon hij een oplossing vinden van de talrijke technische problemen, waarvoor hij zich gesteld zag.

Dr. Steiger zoekt de oplossing voor brugwerk evenals Dr. Neurohr in uitneembaar brugwerk. Hij komt hiermede tot constructies, die wel zéér hoge eisen stellen aan de technische vaardigheid van de tandarts, doch in hun systeem betrekkelijk eenvoudig van opzet zijn. Echter zal voor een deel van de collegae zijn methode van bevestiging door middel van schroefjes wel eens wat erg ver doorgevoerd schijnen. Hoewel Dr. Steiger zonder twijfel moet kunnen beschikken over de waardevolle hulp van een tandtechnisch laboratorium, geeft hij wel de indruk, daarover niet altijd tevreden te zijn, zodat hij meerdere onderdelen zelf in bewerking neemt.

Zeer nadrukkelijk wijst hij op de bezwaren, die de transversale en sagittale krachten bij brugwerk opleveren, speciaal ten aanzien van de cervicale aansluitingen der brugankers. In dit verband haalt hij uitvoerig de publicatie van Dr. Conod aan, waarbij hij tot interessante conclusies komt en een eigen systeem tot ondervang van de werkende krachten opbouwt.

De bevestiging voor de partiële vrije-eind prothese heeft Dr. Steiger gevonden in zijn „Axial-Rotationsgelenk.” Dit „Gelenk” kan, hetzij aan een doorlopende

klammer, hetzij aan een uitneembaar brugdeel bevestigd worden. Hij bereikt hiermede ene bevestiging van de prothese, terwijl anderzijds de axiale en transversale bewegingen der prothese tot zekere grens mogelijk blijven. Aldus worden de krachten, die op de prothese worden uitgeoefend, door de beweeglijkheid, die het Scharnier toelaat, eerst opgevangen door de prothese zelf en vervolgens via de doorlopende klammer of het uitneembare brugdeel op het resterende tandstelsel overgebracht.

Ondanks de bevestiging van de prothese kan deze dus toch zijn ontlastende functie vervullen.

Het is niet mijn bedoeling om een volledig verslag van de cursus van Dr. Steiger uit te brengen: het ging meer om een algemene indruk en een paar punten, die onze bijzondere aandacht trokken.

Mijn slotsom is, dat de deelnemers aan deze cursus het Bestuur van de W.T.A. dankbaar kunnen zijn voor het initiatief, dat het genomen heeft door Dr Steiger uit te nodigen. Hoewel het slechts voor weinige collegae weggelegd zal zijn om het voorbeeld van Dr Steiger na te volgen, zal het toch voor velen een aanwijzing kunnen zijn om althans een deel van zijn principes toe te passen.

Het was niet de eerste keer, dat Dr. Steiger de Nederlandse collegae iets van zijn kunnen toonde. Laat ons de hoop uitspreken, dat wij deze uitnemende collega, die zich bovendien als een charmant en beminnelijk mens heeft laten kennen, nog vaak in ons midden zullen terugzien!

F. J. TEMPEL, Groningen

RIJKSUNIVERSITEIT TE UTRECHT
UNIVERSITEITSDAG
op Donderdag 3 Juli 1947

10.30 Algemene bijeenkomst in de Domkerk.
Opening door de Rector-Magnificus Prof. Dr W. P. J. Pompe.
Rede van Prof. Dr P. A. C. Geyl:
De Nederlandse cultuur in de wereld van nu.

12.30—14.00

Gelegenheid tot lunchen in:
het Universiteitshuis, Lepelenburg 1,
de Sociëteit P.H.R.M., Janskerkhof 14,
het gebouw van de U.V.S.V., Drift 19,
de Sociëteit Symposion, Lucas Bolwerk 8,
de Sociëteit „Veritas eigen huis”, Kromme Nieuwe Gracht 54,
het gebouw van S.S.R., Nieuwe Gracht 17.

14.15 Sectievergaderingen.
Tandheelkunde: geen.

Gelegenheid tot samenzijn na afloop der sectievergaderingen in de vijf bovengenoemde sociëteiten, waar introductie mogelijk is.

RECTIFICATIE

Op pag. 219 van het vorig nummer (5) staan enige onjuistheden die wij hierbij verbeteren. In de op één na laatste alinea staat dat door het Nationale Comité als afgevaardigden in de Executive Council (der F.D.I.) werden uitgenodigd de H.H. Nord en Stork, dit moet zijn Ch. T. L. Nord en A. L. J. C. van Hasselt. Als vertegenwoordiger van de Ned. professie op het a.s. Congres te Boston werd aangewezen de heer J. Stork. Dit besluit werd genomen..... enz.

PERSONALIA

Gevestigd:

te Utrecht, Amaliastraat 58: Se Hon The, tandarts;
te Utrecht, Nieuwe Gracht 189: Beng Tek Tjan, tandarts;
te Utrecht, Wilhelminapark 27: P. R. v. Hasselt, tandarts;
te Utrecht, Stadhouderslaan 21: W. F. Wijting, tandarts.

Verhuisd:

L. H. Pasmans, tandarts, naar

Nieuwe Lindestraat 3, Heerlen.